

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ — ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΡΑΤΗΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ
 Παρασκευή 23 Δεκεμβρίου 1938
 Χρονιά 8η — Αριθμ. Φύλλου. 332
 ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
 *Αντικρυστήν *Εθνική Τράπεζα.
 ΜΥΤΙΑΗΝΗ — ΑΡ. ΤΗΛ. 4-75

ΛΕΣΒΙΑΚΗ «ΣΑΤΙΡΙΚΗ — ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗ» ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

«... και επί Γῆς Ειρήνη!»

«Χριστός γεννᾶται σήμερον ἐν Βηθλεὲμ τῆ πόλει.
 Οἱ οὐρανοὶ ἀγάλλονται, χαίρει ἡ Κτίσις ὅλη...»
 Μὲς σὲ μιὰ τάβλα ταπεινῆ,
 στὰ βάθη σκοτεινῆς σπηλιάς,
 ἔχει γιὰ κούνια Του παχνὶ
 τῶν Οὐρανῶν ὁ Βασιλιάς!

(Δὲ θᾶχε τότε κλινικὲς μαιευτικὲς σάν τώρα
 ἀλλὰ κι' ἂν εἶχε, ὁ Γιὸς τοῦ Θεοῦ θὰ προτιμοῦσε ἀχοῦρι
 γιὰ νὰ μᾶς τρίψει τὴν ψωροπερήφανή μας μούρη).

«Ἀπ' τὴν Περσίαν ἔρχονται τρεῖς Μάγοι μὲ τὰ δῶρα»
 στῆς Βηθλεὲμ τὴν Ἅγια Γῆ.
 (Οἱ Μάγοι τῆς Ἀνατολῆς
 εἶτανε τότε Βασιλεῖς
 μὰ καὶ σοφοὶ Ἀστρολόγοι
 κι' ὄχι σάν τὸν Ἡρώδη καὶ τὰ τέρια του λάγνοι καὶ γαστρολόγοι).
 «Ἄστρον λαμπρὸν τοὺς ὀδηγεῖ»,
 τὴ νύχτα μὰ καὶ τὴν ἡμέρα μὲ τὸν ἥλιο
 ὥσπου ἦρθε καὶ σταμάτησε ἀπὸ πάνου ἀπὸ ἓνα Σπήλιο.
 Καὶ μπαίνουν μέσα οἱ Μάγοι μας καὶ προσκυνοῦνε
 καὶ βλέπουν γύρω κι' ἀποροῦνε.

Δὲν εἶταν μέγαρο ζεστό κι' ἀρχοντικό,
 σάν τὰ παλάτια τους ἢ σάν τοῦ Ἡρώδη,
 σπιτάκι κἂν δὲν εἶταν φτωχικό
 τὸ ποὺ κρατοῦσε τὸ νιογέννητον τοῦ Κόσμου Βασιλιά·
 καὶ δὲν παράστεκαν τὴ γέννα του μαμὲς καὶ μάμοι.
 Ἄχυρο σκόρπιο, λασπωμένο τὰ χαλιά,
 μέσα στὸ παγωμένο ντάμι
 καὶ σιγοπιάστρες τ' Ἄλογο, τὸ Πρόβατο, τὸ Βόδι.

(Ἄν εἶχε μάμους κείνον τὸν καιρὸ
 ποὺ νάχουν, σάν τὸν Σαλατέλη, καλὴ φήμη
 ἢ ἂν δυσπιστοῦσε ὁ κόσμος ἔκτοτε στὴν Ἐπιστήμη
 νὰ σὰς τὸ ξεδιαλύνω δὲ μπορῶ).

Οἱ Μάγοι ὅμως, σοφοὶ, κατάλαβαν τὸ πῶς καὶ τὸ γιατί
 γεννήθηκε ὁ Μεσίας μὲς τ' ἀχοῦρι
 καὶ πήραν γιὰ τὸ γυρισμὸ ἄλλη στράτα καὶ στρατὶ
 κι' ἀφήκαν τὸν Ἡρώδη ν' ἀπαντέχει σὰ γαϊδούρι.

Τὸν παραπήρε ὁ φόβος τὸν Ἡρώδη κι' ὁ θυμὸς
 καὶ πέρασε ὀλα τῆς Ἰουδαίας τὰ βρέφη ἀπὸ μαχαίρι,
 «φωνὴ ἠκούσθη ἐν Ραμᾶ, θρήνος, κλαυθμὸς καὶ ὀδυρμὸς» —
 ἀλλ' ὁ Ἰωσήφ τῶσκασε ἐγκαίρως σ' ἄλλα μέρη...

*
 *
 Ἔτσι γεννήθηκε ὁ Θεάνθρωπος στὴ Γῆ
 κι' ἔτσι τὴ γλύτωσε λεχούδι ἀπ' τὴ σφαγὴ
 γιὰ νὰ μᾶς σώσει ἀπὸ τὴν προπατορικὴ ἀμαρτία,
 πεθαίνοντας, μέγας στὸ Σταυρό.

Γιατί; Ἰ Τάχα ἀξίζε γιὰ τὴν Ἀνθρώπινη Μωρία
 νὰ θυσιαστῆι κ' ἓνα τῆς Βηθλεὲμ κοινὸ μωρό!
 Κρίμα στὰ λόγια Σου, Χριστέ, τὰ λόγια τῆς Ἀγάπης!
 Κρίμα στὰ κρίματά μας, ποὺ φορτώθηκες στὴ ράχη!
 Ἄν μὲ σαποῦνι γίνεται ποτὲ ἄσπρος ὁ Ἀράπης
 θὰ σιάξει ἴσως καὶ ὁ Ἀνθρώπος, ποὺ κακοχρόνο νάχει!

Θυμὰ δὲν ἤθελε ὁ ντουνιας, μόνο ἤθελε ἓνα σφάχτη!
 Τσεκούρι ἤθελε καὶ φωτιά νὰ καεῖ νὰ γένει στάχτη!
 Κ' ὕστερα ἔναν κατακλυσμὸ τῆ Σφαίρα νὰ ξεπλύνει!
 Τότε ἴσως νὰ βασιλεῦε «καὶ ἐπὶ Γῆς Εἰρήνη!»

Τρίβολος

Ἐκλεκταὶ συνεργασίαι

Νὰ γενικευθεῖ

Τοῦ μονίμου συνεργάτου μας κ. ΝΙΚΟΛ. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

Δὲν ἤμνταν ἐν τῷ Δημαρχεῖο
 στ' αὐτοκρῆσι τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτρο-
 πῆς ὑπὲρ τοῦ Βινίου ἐράνου. Ὅχι
 ποὺς δὲ μὴ καλέσαν—ἄς εἶνι καλὰ
 οἱ γι' ἀθρῶπ ποὺ μὲ λογαριάζου-
 σιν εἰσέτι—ἀλλὰ τίλιγα νὰ μετα-
 βῶ ἔδιτσι μέσα, καὶ πῶς νὰ κατα-
 προσωπίσω ἀθρῶπ οὐς μῆδι ἔξω-
 γραφισμένους δὲ θέλου νὰ ἴδω. Ἐ-
 μαθα ὅμως τὰ συμβάντα καὶ κυ-
 ρίως τὰ ἀκαίρως ὑπὸ τ' φίλου μ' τ'
 Σιφνιοῦ λεχθέντα κατὰ τ' Δι-
 σκότ καὶ ἐναντίον μου. Καὶ τὸν
 μὲν Δεσπότην δὲν τὸν πειράζουσιν
 τὰ τοιαῦτα, συνηθισμένος τυγχά-
 νων νὰ τὰ ἀφήνει νὰ εἰσέρχωνται

διὰ τοῦ ἐνὸς ἀφτίου του καὶ νὰ ἐ-
 ξέρωνται διὰ τοῦ ἑτέρου. Καὶ νὰ
 τὸν ἐπειράζον, τί μὴ μέλι ἰμένα;
 Ἐκείναι δικηόρους εἶμι; Βλέπεις κα-
 τευχαραστημένον μ' ἔχι ἔσχατως,
 κάμων ποὺς μῆδι μὴ γνουρίζ, ἐκ-
 φόβου μὴ χαλᾶσ τ' κυρ Γιῶργι τ'
 Μπουστανί ἢ καρδιά, τοῖ θα κά-
 τσου ἰγὼ νὰ διαπληκτισθῶ μετὰ
 τῶν ἐβδομήκοντα πέντε γιὰ χατή-
 ριόν του! Καιρὸν δὲν ἔχου. Καὶ
 οὔτε θὰ ἀψηχόλουν τὰς στήλας
 τοῦ πατσαβουριδίου μὲ τὸ πικρὸν
 μου ἀπαντητικὸν ἄρθρον, ἀντιπα-
 ρερχόμενος τὴν δημοσιευθεῖσαν ἐν
 τῇ ἐτέρῃ τῶν ἐγχωρίων πατσα-

βουρῶν δήλωσιν τ' κυρ Ἀπόστουλ,
 ἂν δὲν ἐμάνθανον ποὺς ἢ γι' Ἀρ-
 χηγὸς τῶν 75 μὴ ξέβρισι εἰπὼν ὅτι
 ἐκαλπονόθευσα τὴν ἐκλογὴν τοῦ
 Ἀδελφάτου. Ἄμ πρῶτον καὶ κύ-
 ριον κυρ Ἀπόστουλι, οὐδὲν νέον
 μέλος, νὲ φίλος μου νὲ ἐχθρὸς μου
 ἐνεγράφη κατὰ τὰς παραμονὰς
 τῶν τελευταίων ἐκλογῶν. Ἄρα
 εἶνε ἀνακριβὲς ὅτι ἡ παρούσα Ἐ-
 φορία ἐξῆλθεν διὰ τῆς κισῆς μου.

Οὐχ' ἤττον ὅμως καὶ ἂν ὑπο-
 θέσωμεν ὅτι ἡμεῖς μὲ ἡ-μεγάλον,
 σάνκιμ ἰγὼ ἢ Πιτροπούλους ἠνίξα
 τ' γμισέμ καὶ ἐνεγράψα δαπάναις
 μου ψηφοφόρους ἡμετέρους, Ἐ-
 μεῖς μὲ ὑψιλον δὲν εἶχατι κισῆς;
 Τίς σὰς ἠμπόδιζε νὰ τς ἀνοῖξιτι
 καὶ νὰ μὲ καταπολεμήσετε μὲ τὰ
 αὐτὰ, νόμιμα ἐν πάσῃ περιπτώσει
 καὶ συμφέροντα εἰς τὰ Φ. Κ. Μ.
 μέσα; Δὲν εἶχατε παρὰ νὰ γράψι-
 τι μέλη τοῦ Ἀδελφάτου ὅσους ἐν-
 τίμους πολίτας βάστα ἢ κισῆ σας
 καὶ ἡ καρδιά σας καὶ νὰ λάβετε
 τὴν ἐκλογὴν θέτοντές με εἰς τὸν
 ἥλιον. Τοιουτοτρόπως καὶ τὸ τα-
 μεῖον τῶν Φ.Κ.Μ. θὰ εἶχε κέρδος
 καὶ δὲν θὰ συνέβαινον σήμερον
 εἰς τὰ Φιλανθρωπικὰ τὰ τέρατα
 καὶ σημεῖα ποὺ ὀρατε προφανῶς
 καθ' ὑπνοῦς. Διατὶ δὲν τὸ ἐπρά-
 ξατε; Αὐτὴ εἶνε ἡ θετικὴ τοῖ πα-
 ληκαρίσα ὁδὸς ἢν ἔπρεπε νὰ ἀκλου-
 θήσιτι κὴ οὐχὶ νὰ μένετε μακρόθεν
 παραμπονοῦμενοι ὅτι ἠγνοήθη-
 τε, ἐνῶ εἰς τὴν πραγματικότητα
 ὑμεῖς ἠγνοήσατε τὸ Ἀδελφάτον.
 Καὶ ἔπειτα ρίπτετε ἀπάνουμ τὰ
 βάρητα! Τί πταῖω ἐγὼ;

Γνωρίζων ὅτι ἀντιδρᾶτε ἀνεκα-
 θεν καὶ ἐξ ἀρχῆς, ἐξ ὀλιγοπιστίας
 εἰς τὸ ἔργον Ἰακώβου τοῦ Με-
 γάλου, καὶ θέλων νὰ τὸν ἀπαλ-
 λάξω ἀπὸ τὴν αἰωνίαν καὶ ἄγονον
 ἀρνησίαν σας, ἔκανα θκόμ ψηφο-
 δέλτιον τοῖ τοῦβγαλα νικηφόρον.

Ἀλλὰ δὲν καταλαμβάνω καὶ τὸ
 ὑφ' ὑμῶν μὲ ὑψιλον λεγόμενον ὅτι
 ἠγνοήθη ἡ τάξις σας. Διατὶ; Ἡ
 κυρ Ἀριστείδης ἢ Κούμπας, τὸ ἢ
 κυρ Θμιστουκλῆς ἢ Παραδέλις τὸ
 ἢ κυρ Νατάλις Ἀλαμανέλις τὸ
 ἢ Χατζηξέτοφας δὲν ἀνήκουσιν
 εἰς τὴν τάξιν σας; Δὲν ἐρωτῶ
 διὰ τὸν ἀντιπρόεδρον τῆς Ἐ-
 φορίας τὸν κ. Δ. Σουρλάγκαν διότι
 γνωρίζω ὅτι αὐτὸς ἀναγνωρίζεται
 μὲν ὡς ἀριστοκράτης πλὴν θεω-
 ρεῖται χωρικὸς καὶ μόνον ὡς ἐξ
 ἀγχιστίας τοιοῦτος κατὰ συγκα-
 τάβασιν.

Νεῖσαν τοῖ τέλους πάντων. Τα-
 χιά τν ἄλλῃ θὰ γίνωσιν νέαι ἐκλο-
 γαὶ τοῦ Ἀδελφάτου καὶ ἔχετε
 καιρὸν νὰ ἐγγραφήτε ἀπξῆπαν-
 τες οἱ ἀγνοημένοι καὶ ἀγνοοῦντες
 τὰ Φιλανθρωπικὰ, μέλη τοῦ Ἀδελ-
 φάτου, ὅποτε θὰ δυνηθῆτε διὰ τῆς
 ψήφου σας νὰ βάλετε ἅπαντα τὰ
 στραβά εἰς τὴν θέσιν των, ἀπομα-
 κρύνοντας τῆς Ἐφορίας καὶ αὐτὸν
 τὸν Μέγαν Ἰακώβον. Τί νὰ τὸν
 ποιήσωμεν τώρα πλιά; Ἡ δλιά
 μας γίνιτσι. Ἄς κάτς σι μπάντα
 νὰ καμαρώνῃ τὰ ἔργατ διευθυνό-
 μενα δεξιῶς ὑπὸ τῶν ἀπογόνων
 (Ἡ συνέχεια στῆ 2η σελίδα)

ΤΟ ΑΘΗΝΕΪΚΟ ΣΟΛΟΙΚΟΠΑΖΑΡΟ

Ὁ πλειστηριασμὸς

(«Ἀκρόπολις» 20-11-38 — «Ὁ Ροι-
 πὲν τῶν Δασῶν» ἀνάγνωσμα.)

«Μοῦ ξαναπήραν τοὺς τίτλους καὶ
 τὴν περιουσία μου. Χάρισμά τους.
 Μ' ἐκήρυξαν ἀντάρτη ἐκτὸς νόμου
 κι' ἔβαλαν πλειστηριασμὸ πάνω στὸ
 κεφάλι μου. Ἄδιαφορῶ.»

Ὅσο γιὰ τὴν περιουσία του, ἴσως,
 τὴν εἶχαν... ἐπικηρύξει.

Βῆμα σημειωτὸν

(«Ἐστία» 15-11-38 — «Πεννιές, εἰδη-
 σοῦλες, περιεργα».)

«Ἡ ἐναέριος συγκοινωνία ἐντὸς
 τοῦ Λονδίνου θὰ προσφέρῃ πολυτί-
 μους ὑπηρεσίας κατὰ τὰς ὥρας ἰδι-
 ῶς τῆς μεγάλης κινήσεως εἰς τοὺς
 δρόμους τοῦ Σίτυ, ὅποτε τὰ αυτοκί-
 νητα ὀφείλουν νὰ προχωροῦν μὲ βῆ-
 μα σημειωτὸν, καθὼς ἐπίσης καὶ κα-
 τὰ τὰς ἡμέρας τῆς ὀμίχλης.»

Ὅταν δὲν ὑπάρχει ὀμίχλη τὰ αυτο-
 κίνητα προχωροῦν μὲ βῆμα... ὀδοιπο-
 ρικὸν ἢ ἴσως ρυθμικὸν ἐν δύο! ἐν δύο!

Τί γαλλικὰ, τί λατινικὰ

(«Χρόνος» 19-11-38 — Ἄρθρον Κ.
 Ἀθανάτου)

«Πρίμουμ βίβερε ἔντε ἴντε φιλο-
 ζοφάρε» (πρῶτα νὰ φάμε κι' ὕστερα
 φιλοσοφοῦμε).

Ὅταν ὁ νοῦς μας εἶνε στὸ ἰραγιτό,
 ὀχιμὸν ἄχα τὸ «ζῆν» γίνεται «τρώγειν»
 μὰ καὶ τὸ λατινικὸ (deinde=κατόπιν)
 πετσοκόβεται μὲ τὸ τσεκούρι τῆς γραμ-
 ματικῆς τοῦ Ὀλενδόρφου.

Τὰ τεράστια φαναράκια

(«Ἀθην. Νέα» 10-11-38 — Πῶς δια-
 σκεδιάζουν οἱ Κινεζοὶ στὴ Σαϊγκόν)

«Οἱ Εὐρωπαῖοι ποὺ γιὰ πρώτη φο-
 ρὰ περνοῦν ἀπὸ τὴν Σαϊγκόν, στέ-
 κονται μὲ περ ἔργεια μπροστὰ εἰς τὰ
 ὄραϊα ἐκεῖνα σπῖτια τῆς παρλίαις
 μὲ τὰ τεράστια φαναράκια των καὶ
 τὰ κατάφωτα δωμάτια των.»

Πρὶν ἀντικρύσουν τὰ τεράστια...φα-
 ναράκια, βλέπουν, πιθανῶς, τοὺς...μι-
 κροσκοπικοὺς φάρους τοῦ λιμανιοῦ.

Περὶ τὸ μαστέλλον

(«Ἐλ. Βῆμα» 6-12-38 — Ὁ ἀχώριστος
 σύντροφος κτλ., ἀνάγνωσμα.)

«Οἱ πάσχοντες, ἐγγιζόντες ὁ ἓνας
 τὸν ἄλλον μὲ τὰς ἄκρας τῶν δακτύ-
 λων, ἐκάθοντο μὲ θρησκευτικὴν εὐ-
 λάβειαν καὶ σιγῆν γύρω ἀπὸ τὸ μα-
 στέλλο. Καί, μετὰ μίαν ὥραν ἠσθά-
 νοντο τὴν «κρίσιμ», ἐν μέσῳ τῶν σπα-
 σμῶν.»

Νομίζουμε πῶς ἐν... ἐσχάτῃ ἀνάγκῃ
 θὰ ἠμποροῦσαν νὰ καθίσουν καὶ ἐπὶ
 τοῦ μαστέλλου.

Δειλία περὶ τῶν συνεπειῶν

(«Ἐθνος» 5-12-38 — Μὲ τὸν φακὸν
 τοῦ κ. Χ.)

«Ὀικονομικοὶ ὄροι, κάποια δειλία
 περὶ τῶν συ ἐπιτῶν μίας δυσδιαλύ-
 του ἐνώσεως.»

Ὁ μόνος τρόπος νὰ γίνει πιά συν-
 ταξιοῦχος ὁ κ. Πῶπ εἶνε ν' ἀγοράσει
 ἓνα... συντακτικὸ.

ὁ Ψαράς

Αθηνείκη συνεργασία
Φτερουγίσματα

Έφυγε ή μαμάτης,
Έφυγε ή γιαγιά της.
Και ή καλή νταντά της,
'Η προσεχτική,
'Έχει κουβεντούλα
Αισθηματική...

- Τρέχει μέσ' στο σπίτι,
Τρέχει και γυρίζει,
Τρέχει ξεφωνίζει,
Κι' όλα τ' άλλωνίζει,
'Η μικρή—κυρά,
— Γέλια και χαρά...

Στόν καθρέφτη φτάνει,
Τά μαλλιά της φτειάνει,
Λίγη πούδρα βάνει,
Τή μεγάλη κάνει,
Πέφτει στο ντιβάνι
Και τά μάτια κλεί.
Πάνει μιά κουκλίτσα
Ποδναι στη γωνίτσα,
Μπήγει μιά φωνίτσα
Και τήνε φιλεί...

Τώρα, ξεπειτίεται,
Μέ ξεφωνητά !
— Έρχεται, ή νταντά !...
Και στόν κήπο τρέχει,
Χωρίς νά προσέχη.
Και με τραγουδάκια,
Κόβει λουλουδάκια,
Και πετάει φιλιά,
Γύρω, στα πουλιά...

Α. Αναπλιώτης

ΝΑ ΓΕΝΙΚΕΥΘΕΙ

(Συνέχεια απ' την 1η σελίδα)
των ευκλειών μεγάλων ευεργετών.
'Επί τή ευκαιρία και κατόπιν
των όσων γέγονε έν τω Δημαρ-
χείω πρέπ να όμολογήσω πους
είχα λάθους μέγα, γράφων ότι ό
έξανος του Βινίου μόργι να γίνι
μόνι μεταξύ των άρχοντάδων, δια
να μήν όχληθώσιν οι φουκουρά-
δαι με την κρίσιν πού έχι φέτου
του νισί μας. Δέ μι πέρασι καθόλ
άμ τν ιδέαμ πους θα του λάβετε
άπίνου σας και θα εξαγάγετε μιά
πθαιμή γλώσσα.

'Ηνταν λοιπόν λάθος ή γ' ιδέαμ
να γίνι άριστουκρατικός ό έξανος
και εύρισκω λίαν όρθην την από-
φασιν τής Έκτ. 'Επιτροπής του έ-
ράνου να τον γενικέψει, ως άρχι-
κώς είχε λειθεί, και να άπευθυν-
θει εις τό πολν πληθος από του
μεγάρου (ήχι μέγαρα, διαγράφεται
μία λέξις), από του σπιτίου του
πλουσίου και του εμπόρου και του
υπαλλήλου και του επαγγελματίου
και του εργαίου μέχρι τής καλύ-
βης του πτωχού άγρότου, ως πράτ-
τει έτησίως ό 'Ερυθρός Σταυρός
και όλα τά Φιλανθρωπικά 'Ιδρύ-
ματα τής ύψηλιου.

Τουτουτρόπως θα δοθει εις
όλους τούς Λεσβίους, άμ τν άρά-
δα ή τιμητική ευκαιρία να βοηθή-
σωσιν έκατος κατά τας δυνάμεις
του τό Νοσοκομείον των, και να
τό αισθάνωνται ως θκόντων,
κρούοντες όταν παραστεί άνάγκη,
τάς πύλας του ουχι μετ' έντροπής
ως στιάνι άλλα με την συναίσθη-
σιν ότι μπαίνουν εις ιδικόν των
ίδρυμα, πού βοηθούν και αυτοί με
την δραχμούλαν των την συντή-
ρησίν του, έστω και αν δέν δύναν-
ται να καυχηθώσιν επί πατραγα-
θία και να αξιώσωσιν να σκώνου-
σιν την τούχαν εις τας κηδείας
κληρονομικώ δικαιώματι.

Ν. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ
(άραθυμμένος)

Διαβαίνοντας

ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ

Έχουμε καιρό !..

Μαχμουρλής και κατσούφης ά-
νοιξε τό μαγαζί του ό οικογενειάρ-
χης και κάθισε στόν μπάγκο του
συλλογισμένος. Έβλεπε κάτι νού-
μερα πίσω άπ' τό πακέτο του. Εί-
τανε τά ψόνια πού τούχε παραγ-
γείλει ή γυναίκα του. Όσο τά διά-
βαζε συνέφιαζε. Έβγαλε τό μο-
λύβι του κι' άρχισε να σβήνει και
να μικραίνει τά νούμερα.

Χοιρινό, διαγραφή. Καρύδια 1 όκ.,
τάκανε 100 δράμ. Μέλι 1)2 όκ., τά-
φηκε 50 δράμ. Κρασί 1 όκά, τόκανε
μισή ύστερα τό ξαναφηκε 1 όκά.
Ποπουτσάκια του παιδιού, τά διέ-
γραψε. Χειμώνας εινε άς μη βγαί-
νει έξω να μήν κρυώσει. 'Αλέβρι 3
όκάδες. Φτάνει 1. Όσο πιδ λίγο
τόσο λιγώτερη ζάχαρη... Ζάχαρη
κτλ.

'Αφού τέλειωσε τics διορθώσεις έ-
κανε να σηκωθεί για να πάει να τά
ψουνίσει. Στην πόρτα τό μεταείδε.
Ηονάρριξε μιά ματιά στο πακέτο
του, βρήκε πώς τά νούμερα σήκω-
ναν αναθεώρηση και γύρισε πίσω
να τά κουτσουρέψει.

Τυραννίστηκε καμμιά μισή ώρα
άκόμα σβήνοντας και γράφοντας.
Στό τέλος άναψε ένα τσιγάρο, τό
τελευταίο πού ειχε τό πακέτο του
και πέταξε τό κουτί με άνακού-
φισή.

— 'Ακόμα εινε παραμονή, ειπε.
'Έχουμε καιρό να τά ξανασκε-
φθούμε και να τά μελετήσουμε
καλά.

Λόγια Μεγάλων Ανδρών

«Δέ μ' άφίνουν ήσυχία 1 3 με 4 οι γε-
τάλοϋδες, 4 με 5 οι άγγέλοι και 5 με 6
οι δράκοι του παραμυθίου». Αιλή Κο-
ζύρη

«'Η κυρία Άννα να παίξει τη Σά-
ρα.» Μ. Άρώνης

«Του ξαίρου πους δέ μι χουνέβγιν-
άλλα θα μπαίνου μες τά στραβάντουγ.»
Γ. Βοστάνης

«Τί δλιά έχουμι μες μι τά ξένα καμ-
παναριά !» Γ. Κορτέσης

«'Ας λείπ του καμπαναριό.» 'Ιωα-
κείμ

«'Ο ύμνος μου παίζεται ώραα με
κλαρίνο.» Μ. Αναστασίου

«Μ' άναψες φωτιές στόν πσινό μου.»
Δημος Λόντος

«Είμαι Λεοντής με ευγένεια, όχι με
γένεια.» Δημ. Λεοντής

«'Αν μάς ένώσει ή τύχη, μάς ήνωσε.»
Στρ. Βαρελτζίδης

«Είμαι ό ιδρυτής τής α' συρρεαλι-
στικής ομάδος στην Έλλάδα.» Κ. Πα-
τλάκας

«Γιάννι, μι φαίνιτι πους θα σε ξε-
περάσω όχι μονάχα στο συρρεαλισμό
άλλα και στη σοβαρή ποίηση.» Ι. Ζα-
φειρίου

«Παιδιά αν ήμουν συρρεαλιστής θα
σας βοηθούσα.» Στρατής Κορίπης
(σοβαρός ποιητής)

«Τί ώραα πού εινα αυτά τά φρέ-
σκα τά τραγούδια σας.» Χ. Βαθρα-
κούλης

«Καλημέρα και καλή βδουμάδα.» Α.
Διαμαντής

«'Η παρέα μας απέκτησε δύο πιάνο.»
Γιάννης Βόμβας

«Κόντιπα να πιθάνου μι τ' Άκλει-
διανό του κουρίτς.» Β. Χ' Χριστόφας

«Μας άρέσει ή άρχαιολογία.» Ριρί-
κα Α.

«Κύριε Λεοντή (μη ποιητά) εισθε
πολύ καλοπόδαρος.» Νίνα Μαυριδάρα

«Μαντάμ, σάς άποβάλλω τά σέβη
μου.» 'Αργύρης Μπέμπης

Λόγια Μ. Υπαιθρίων Ανδρών

«Είμαι άσος του παιχνιδιού σ' όλη
την περιφέρεια.» Νικόλ. Σαλαβός

«'Αμα δέν ξαίρεις να μήν παίζεις.»
Εόστρ. Κοσμάς

«Είδα στον νύπνουμ του 30.840.»
Κώστας Καλαποδάς

«Βρήκα τον τετραγωνισμό του κύ-
κλου.» Γεώργ. Στεργίου

«'Η πρόφα εινε του ψουμίμ.» Εόστρ.
Τσορβαδέλης

«Θά γίνω συγγραφέας.» Βασίλειος
'Ιωάννου

«Οι τέξκοι αδένων στ' Άκρωτήρι.»
Νικόλαος Ντάνγκας

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

Σε βαρβάτο κυνηγό

«Ός τώρα με τό κόλπο σου
όλους τούς ξεγελούσες,
και για βαρβάτος κυνηγός
στόν κόσμο έπερνούσες.

Στά γιοϋχα όμως σε πήρανε
σά μάθανε, κανάγια,
πώς τics χτυπάς τics πέρδικες
μέ... τ' άσπένια σκάγια !

Μεφιστό

Ποιητικές συνεργασίες

Απάντηση Δειλινού

Δέν πάει θαρρώ στού Τρίβουλα τή σοβα-
[ρότητα
να λές, πώς πάσχω από τσαρότητα,
άσ, πού δέ σε ξέρω πρδ.τ.ι-πρδ.τα για
[γιατρό,
στά χίλια τέσι, μα ξέρεις πώς άπόχτησα
[κι' έγώ μωρό.
Κι' αν έγεινε τό βλογημένο θήλυ,
όπως την πάθαν, καλά ξέρεις, κι' άλ-
[λοι φίλοι,
ποιός με μποδίζει τώρα δά να πώ χω-
[ρίς γτροπή,
πώς δέ μ' άπόλειψε ποτέσ του άνδρός
[ή τέτοια προκοπή ;

Μά αν για ποιητική μιλάς στειρότητα
με συγχωρείς, οι σάν κι' έμάς-καλέ τι
[λόγος !-ποιητές

στίχους με την όκά δέ γράφουμε ποτέσ,
κι' αν γράψουμ λίγους δέν τούς δίνουμ
[στη δημοσιότητα

δ δέν εινε από πρώτα σιγούροι για την
[ποιότητα.
έξ άλλου και μαζί, θαρρώ, δέν έχουμ
[κοντράτο

ύλη να σου φουρνίω τακτικά
και να περνά από τό ταμείο σας κάθε
[Σαββάτο.

'Επειτα να σου πώ και τ' άλλο,
μη λησμονείς άγαπητέ, πώς έχουμ και
«Πίσση»

π' άνάθεμά τη, βάσανο μεγάλο,
δέν έχει φαίνεται καλό σκοπό,
με τσάκισε, μα μ' έσωσε — γιατί να
[μήν τό πώ ; —

κι' άπ' τό δικό σου τό κακό... την
[Ποίηση».

Γι' αυτό, παράτα τούς ύπαινιγμούς,
δέν τόχουν τίποτε άλλωστε οι φίλοι σου
να πούν, στην τρεμेलιά σου πώς γυ-
[ρεύεις βοηθός

να σου γεμίζουμ τή στήλη σου.

Και να σου πώ, μη σπρώχνεις πιδ πολν
[τά πράματα,
πάλι με μέρες με καιρούς,
— όρεξη θέλουμ και τά κλάματα —
θα ξαναβρούμ πιδ γεροί τον Πήγασο
[στην άψη

άρολυμπεσ σάν κι' αυτές πολλές ή
[πέννα μας να γράψει.

Κ. Δειλινός

Εκδόσεις

'Απ. Σιφναίου «Αιφνιδισμοί».

Θ. Τρύφωνος «Οι πτωχοί μας».

Ν. Πέτροπούλου «'Εογα και ήμέραι
ντανάδελλου».

Στρ. Βαρελτζίδη «Τό τυχερό λα-
χείο».

Ν. Βολογιάννη «'Ο πάρτενέ μου».

Ι. Μιχοπούλου «'Η Καπνικαρέα».

Γ. Σταμούλου «Κοιτισπατέρας».

Στρ. Μακρυγιάννη «'Νέφη εις τον
όρίζοντα».

Εύαγ. Οικονομίδη «'Αφρικανικά
κυνηγετικά μέθοδοι».

Στου ΣΤΕΦΑΝΙΔΗ ΣΟΦΟΚΛΗ
πάλι ό χειμώνας σάς καλεί.
Τρέξτε να πάρτε καμπαρντίνα
στέρεη, αδιάβροχη και φίνα
κι' όλόμαλλη, πού άντέχει
και στο βοριά μα κι' όταν βρέχει
Στου ΣΤΕΦΑΝΙΔΗ ΣΟΦΟΚΛΗ
ή ΚΑΜΠΑΡΝΤΙΝΑ σάς καλεί.

Η ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗ
ΒΙΤΡΙΝΑ ΜΑΣ

«Άγιο Βασίλης έρχεται...»

Στου Α. ΒΟΥΛΟΥΒΟΥΤΗ (πρώην
Ξενοπούλου) θα βρήτε τά πιδ μον-
τέρνα και φίνα δώρα για παιδιά και
για μεγάλους. Έπισκεφθείτε μας πριν
κάνετε τics άγορές σας. Θα μείνετε, ως
πάντοτε, όπερικανοποιημένοι.

§§

ΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ ΙΣΑΑΚΙΔΟΥ διαθέ-
τουν τά πιδ πρακτικά και χρήσιμα δώ-
ρα : Παιχνίδια, γάντια άνδρικά, γυ-
ναικεία του καλλιτέρου Έλληνικού
'Εργοστασιου ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ. Με-
γάλη συλλογή από γραβάτες, ύποκάμι-
σα. Μάλλινες μπλουζες και ταγιέρ ΠΑ-
ΠΑΖΟΓΛΟΥ. Μάλλινα παιδικά. Γα-
λότζες, σοσάνια, έργοστασιου ΕΘΕΛ.

§§

Τά Καταστήματα ΜΑΛΑΚΕΛΗ —
ΣΑΡΑΝΤΟΥ και Σία έχουμ στη διά-
θεση σας ποικιλία ειδών για πρωτο-
χρονιατικά χρήσιμα δώρα : Κρύσταλ-
λα, μεγάλη συλλογή από σεββίτσια λι-
κέρ, γλυκού κλπ. Ήαλικά, πορσελάνες,
κουταλομαχαιροπήρουνα σε διάφορες
ποιότητες, δίσκα και πλεϊστα άλλα
είδη οικιακής χρήσεως.

§§

Στου ΚΙΜΩΝΑ ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΥ πότε
ζητήσατε κάτι και δέν τό βρήκατε ;
Λοιπόν μη νοιασθήτε για τics γιορτές.
'Έχει φροντίσει για όλους. Έκει θα
βρήτε τά πιδ φίνα και τά πιδ οικονο-
μικά δώρα όλων των ειδών. Στου Κί-
μωνα Θαλασσινού.

§§

Κάθε ΠΡΑΚΤΙΚΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ
πού ξαίρει και ψουνίζει, θα σκεφθεί
πώς τά υπό διάλυσιν καταστήματα
ΤΟΥΛΙΑΤΟΥ—ΣΒΟΡΩΝΟΥ εινε ή
καλλίτερη διέξοδος για τics γιορτές. Ό-
λα τά είδη θα τά βρήτε στη μισή τους
τιμή. Και θα κάνετε τά καλλίτερα και
τά ακριβώτερα δώρα με τά λιγώτερα
λεφτά.

§§

Στου ΘΩΤΗ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗ θα βρή-
τε και φέτος τά φημισμένα Γερμανικά
παιχνίδια καθώς και πληθος άλλο από
δώρα χρήσιμα και ποθητά, γάντια,
κάλτσες μεταξωτές κλπ. κλπ.

§§

Τά Καταστήματα ΜΑΝΩΛΗ ΚΑΡΑ-
ΜΑΛΗ διαθέτουν έφάνταστη ποικιλία
από ώραα δώρα : Σεββίτσια κρυστάλ-
λινα, λικέρ, πάστας, τσαγιού, μαχαιρο-
κουταλοπήρουνα, ρολόγια τοίχου, τσέ-
πης και ξυπνητήρια, γυαλικά παντός
είδους, ψιλικά, καλτσικά, κασκοροσί-
δες, κιλότες, διάφορα παιχνίδια και τά
φημισμένα ραδιόφωνα «ΓΟΥΕΣΤΕΝ
ΧΑΟΥΖ».

§§

Στου περιφημου ΚΩΣΤΑ ΠΑΤΛΑ-
ΚΑ θα βρήτε φίνα και κινπάρικα δώ-
ρα : Μουσικά όργανα, Γραμμόφωνα,
πλάκες τics πιδ μοντέρνες άλλα και
κλασικές, φουσαρμόνικες. Παιχνίδια έ-
ξυπνα, χαριτωμένα, στερεά, για παιδιά
και για μεγάλους. Άλλά και όλα τά
γνωστά έκλεκτά είδη του καταστήμα-
τος εινε στη διάθεση των μερακλήδων
πελατών.

§§

Τά Καταστήματα ΧΑΤΖΗΛΙΑ έφε-
ραν νην τελειότερη συλλογή από παι-
χνίδια Γερμανικά και Έλληνικά και
από άλλα πρωτοχρονιατικά φίνα δώρα
για τics γιορτές. Ρίξτε μιά ματιά, πριν
ψογγίσετε, και δέ θα ζημωθήτε.

§§

Ν. ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΪΔΗΣ και Σία.
Δώρα επιβλητικά, πρακτικά, έλκυστικά
και φίνα θα βρήτε μόνο στο Κατάστη-
μά μας. Τά όραιότερα και έκλεκτότε-
ρα σεββίτσια νερού, τσαγιού, κρασιού,
λικέρ, γλυκόματος, φρονιόρες, άνθο-
δοχεία, μαχαιροκουταλοπήρουνα κλπ.
Πολύφωνα, άμπαζούρ, κλόμπους. Μπα-
μπελό διάφορα. Και επί πλέον τά μου-
σικώτερα ραδιόφωνα του Κόσμου
«ΦΙΛΙΠΣ».

§§

Στου ΣΤΑΒΡΟΥ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗ θα
βρήτε τά κατ' έσοχην παιδικά δώρα :
Ποδόσφαιρα κλπ. άθλητικά είδη κα-
θώς και καμπαρντίνες, αδιάβροχα, γα-
λότζες, γάντια (άσημετάλη) πουλό-
βερ, μάλλινα και γυνικά όλα τά είδη
νεαντερισμού.

ΣΜΥΡΝΕΪΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Το μίγμα φταίει ;

Τοῦ πατεῖοῦρῳ συνεργάτη
μας κ. ΝΤΑΗ ΠΛΗΝΗ

Τὸ λεπὸν, μωρὸ κύριε Στρατό
μου, καλὰ τὸ λέω ἐγὼ πὸς ἐσεῖς οἱ
Μυτιληναῖοι δὲν εἴστενε γιὰ τί-
ποτα ! Ἦθάκουσα τί ἠγένηκε τρεῖς
προάλλες στὴ Δημαρχία πού ἤμα-
τρευτήκανε οἱ πλούσιοι σας γιὰ νὰ
ματζέψουν λεφτὰ γιὰ τὰ Σπιτάγια
σας. Ἦθάλασαν τὸν κόσμο γιὰ νὰ
βροῦνε τρόπο νὰ μὴ δόκουνε. Οἱ
πλούσιοι — ὄχι οὐλοῖ, καμιά δεκα-
ριά εἶνε πού κἀναν τὸ κακό — τὸ-
βαλαν πείσμα λέει, γιὰτί ὁ Δεσπό-
της ἤβαλε μὲς τὸ Ἀδερχάτο φου-
καράδοι κ' ἤμπασάρδεψε τὴν ἀρι-
στοκρατοσύνη τῆς Ἐφορίας.

Μόνον ἔδωσαν τὰ βλέπω ἐγὼ
εἰοῦτα τὰ μασκαράλια καὶ τὰ
ρεζίγια. Νᾶναι χωρισμένη ἡ κοι-
ωνία σὲ τάξεις καὶ νὰ μὴν κατα-
δέχονται οἱ ἀρχοντάδοι τρεῖς φτω-
χοῖδοι. Ἐμεῖς στὴ Σμύρνη μας,
τὴν κατακαμένη καὶ καταπρο-
κομμένη, ἤκάνανε παρέα φτωχοῖ-
δοι καὶ πλούσιοι. Ματζῦ στρεῖ Ἐφο-
ρίες, ματζῦ στρεῖ συλλόγοιδοι, ματζῦ
στρεῖ δημογεροντίες. Οὐλοῖ μας ἀγα-
πημένοι καὶ καταδεχτικοί, ἤσουνε-
νοοῦμαστε γιὰ τοῦτο τὰ ἠπροκό-
βαμε. Οἱ πλούσιοι ἤβάζανε τὸν πα-
ρὰ καὶ μεῖς οἱ φτωχοῖδοι τὴ γνώση
καὶ τρεῖς ἰδέες στὸ κἀθε πρᾶμα.
Ἔτσι εἶνε. Ὁ, τι ἔχει ὁ πᾶσα εἶνας
βάζει ρεφενέ. Καὶ προκόβουνε τὰ
κοινά, μὰ κοινοτικὰ εἶνε μὰ σπιτά-
για εἶνε, ὅ, τι θέλει ἄς εἶνε. Ἀπὸ
τὴν ὄρα δὴμας πού οἱ ἀρχοντάδοι
θέλουνε νὰ βάζουνε μονάχοι τους
καὶ τὸ χρῆμα καὶ τὴ γνώση τὸ κα-
ράβι πέφτει ἔξω.

Εἶχε λοιπὸ δίκιο ὁ Δέσποτας νὰ
ἀναμῆξει τὴν ἀρχοντιά μὲ τὴ φτω-
χολογία. Τὴ μέθοδος τῆνε ξαίρει
ἀπὸ τὴ Σμύρνη. Δὲν ξαίρω μονά-
χα ἂν ἤκανε λάθο κ' ἤβαλε μέσα
στὴν Ἐφορία φτωχοῖδοι δίχως
γνώση. Τότενε πάλι τίποτα δὲ γί-
νεται. Καὶ δάχουνε δίκιο νὰ φω-
νάτζουνε οἱ ἄπ' ὄξω.

Τὸ πᾶν, ὄπως βλέπετε εἶνε ὄπως
καὶ στὴ ζαχαροπλαστοσύνη, ἡ ἀνα-
λογία, γιὰ νὰ πετύχει τὸ μίγμα. Λί-
γο νὰ πέσει ἀδύναμο τὸ ἓνα μέρος
ἢ ζύμη χαλνάει. Καὶ γίνονται αὐ-
τὰ πού γίνονται καὶ ρεζίλευεται ὁ
τόπος. **Παναῆς Βαλάνης**

ΤΙΣ ΓΙΟΡΤΕΣ μὲ τρεῖς κολλῆς ἐπι-
σκέψεις καὶ τὰ κέραματα χαλοῦν τὰ
στομαχία, κ' εἶνε δυστυχῆς οἱ ἀνθρώ-
ποι τῶν παλιῶν μας ἔθιμον. Γιατὸ οἱ
εὐγενεῖς οἰκοδεσπότες φροντίζουν νά-
χουν ἐκλεκτὰ ποτὰ στὸ σαλόνι τους.
Τὰ λικέρ ΔΗΜΟΣΜΕΝΟΥΣ ΠΟΥΡΝΗ
τρίπλ-σέκ, τσέρου-μπράντ, βερμουτ καὶ
κονιάκ, εἶνε τὰ ἰδεώδη ποτὰ, ἄπ' αὐτὴ
τὴν ἀποψη.

SS

ΑΠ' ΤΗ ΣΚΟΤΟΥΡΑ τί δῶρο νὰ
κάνετε ὡς ἀπαλλάσσουν τὰ φημισμένα
ἐργαστάσια Σαλωνικοῦ ΑΛΕΠΟΥ-
ΔΕΛΗ Πειραιῶς. Ἐνα κουτάκι σαπου-
νάκια ἀρωματικὰ Νο 500, «Ὀριγκάν»,
«Λεβάντη», μὰ ντουζίνα ὀδοντοκρε-
μες ΑΛΕΡΣ ἢ ΣΤΙΚ γὰ ἔξοισμα,
εἶνε δὰ ὁμολογῆστε, δῶρα πρακτικὰ,
χρησιμα, ποθητὰ. Διότι εἶνε ἐξαιρετι-
κὰ τὰ προϊόντα ΑΛΕΠΟΥΔΕΛΗ.

SS

ΤΟ ΓΛΥΚΟ εἶνε πάντα τὸ πὸ γλυ-
κὸ δῶρο. Ἐνα κομψὸ κουτί σοκολα-
τίνα λ. χ. φρουρὶ γκλασέ, μπρομπόνια,
κουραμπιῆδες, μαρμελάδες κλπ. εἶδη
ζαχαροπλαστικῆς τοῦ φημισμένου ζα-
χαροπλαστείου τῆς πόλεως μας κ. Πρ.
Καμβουζέλη στὴν πλατεία τοῦ Κήπου.
Ἄρεθ. τηλ. 6-64.

ΛΕΖΒΪ-ΑΚΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΪ-Α

(Μανταμαδιότκου ἰθογραφικό)

Τ' Ξτοῦ του πιτραδέλι

Του κ. Δ. Β. Χ' Ραφαῆλ

Παραμουνί Αξτούγινα!
Του βουργιαδέλι βόγιζι, τρεῖς του
χιουνόνιου ἐπιφτι πολὸ-πολὸ.
Πού τρεῖς πού, ἔρχινη τρεῖς καμνια
μπαμπακούρα.

Γι γοιγιούδα, ἔτσι π' κἀναν
μνια γκβαρδούλα πᾶς του μιντι-
ρέλι, λέγι στ κόνετς.

— Ρεζι κανέ κουτζ' αλέλι τρεῖς
κανέ δαβλό παρζάνου πᾶς φου-
τριά, νὰ σμαζουχτί γι νουντάς, τρεῖς
κουκάλιας ἔδγιου π' κἀθουμι νὰ
κᾶν τρεῖς κανέ γκάρνου παραπά-
νου γιὰ νάχουμι του βράδ γιὰ του
μπουρικέλι. Φτουχόςπτου, ἄμ τ'
αντέγνια τα φλάγαν, ξιτίγιας ντου
μουρούν. Τα μουρά βλέπς, ἀμπα-
ντέχαν ντν ὄρα πού θα ποῖνιτι
του μπουρικέλι, νὰ πιράς γι Ξτός,
νὰ ντουν ῥίκο του πιτραδέλι.
Ὅρα σπικου, νὰ τρεῖς γι νικουσίρε
ντουν, τρεῖς πᾶ κουμάτ κριγιάς, ζᾶ
μπούνταν γι μέρα, νὰ πασκᾶνι,
νὰ φανί πους ἴρταν τρεῖς Ἄξτού-
γινα.

Του δότσι τρεῖς γινέκατ, τρεῖς πᾶ-
γιτρεῖς στου γκαφινέ.

Πιγιάσαν γιαιμιάς, του ξισᾶσαν,
ματρεῖσαν του ψαχνό, τρεῖς χαζιρι-
φτούκαν νὰ κᾶνι του μπουρικέλι.

Κόσαν πολὸ-πολὸ κρουμδέλι γιὰ
σίβρασ, του καβουρντίσαν, ἀνικα-
τόσαν ἴστρε τρεῖς του ματρετό, του
πίραν οὔλου ἓνα χέρ, ῥεζαν του
πριπούμινου νιρό, τρεῖς βάλαν μέσα
του ῥεζ', γιὰ νὰ κᾶνι του μπου-
ρουκουφᾶγι.

Γι γοιγιούδα πάλι πού περᾶ
ἀκόμα ἀπ του χέρετς, πῆρι ἀλι-
βρέλι, ἓνανι ζ'μούδα, πῆρι κουν-
τάτς του νταμπλαδέλι τρεῖς πῆρι
ἀνίκα τα μπουρικέφλα μί τ' μα-
τρεσίβρα. Ἰ γκουνίτς, λάδουσι κα-
λά-καλά του ταψέλι, τρεῖς τ' ἀπό-
θισι κουντάτς.

Ἄμα ἀνίξει του πρότου του
φλέλι, τ' ἀπλουσι μὲς του ταψέλι,
τρεῖς ῥεζαν του μπουρουκουφᾶγι,
του στρέσαν ὀμουρφα-ὀμουρφα,
ἀπλόσαν ἀπουπάνου τρεῖς τ' ἄλου
του φλαρέλι, τρεῖς του βάλαν πᾶς
φουτριά, νὰ ποτί. Κουμάτ ζ'μούδα
πού περᾶνι, ντν ἓνανι μί τα χέρ-
γιατς, μανιστρούδα, κθαρέλι, τρεῖς
ντν ἀπλουσι πᾶς του νταμπλαδέλι.
Γι μᾶνα ντου μουρούν κᾶτσι μὲς
μπαραχούτ γιὰ νὰ ποῖσ του μπου-
ρικέλι.

Τα μουρά ἀραδγιαστούκαν κουν-
ντάτς τ' ἀμπαντέχαν νὰ δούν νὰ
πέφτ του πιτραδέλι. Ἀπὶ νουῖρε
μᾶναντουν, κουλαγιλάντις διγί
πιτραδέλια γιὰτί ἴχι διγί μουρά,
ἓνα κουπιλδέλι, τ' ἓνα ἀγουρέλι,
τρεῖς τάχι μὲς μπουδγιατς κριμένα.

Λόγιαζι νὰ πᾶν ντν ἀπουματί-
δαντουν, νὰ τα πιτάκο ἀπολά, νὰ
θαρέσιν πους πέφταν ἀπ ντου
πκαρῆ, τρεῖς τᾶριζι γι Ξτός !

Γι Μανίτσαντουν πάλι, γιὰ νὰ
τα κολόνι, πῆριζι νὰ ντουν γκρίνι
τα καλιά τ' ἀντέγνια πούχαν στα
ζαμάνιαντουν.

— Θέλαμι λέγι, νὰ πάρουμι ἓνα
πανιρέλι, ἀνίμρα τ' Ἄξτούγινα,
μὸ-τρεῖς γιρίζαμι ἀπ τν ἀκλισᾶ, ν'
ἀπλόσουμι μέσα μνια μισαλούδα,
τρεῖς ν' ἀραδγιαζούμι ἀπάνου μου-
γάλις-μουγάλις φέτις τσιρέκ, τρεῖς
νὰ βάλουμι ἀπάνου, κουμάτ λου-

Τελονιάτικα

«Ἀρχόντι τα τσινούργια
γλιτσένουσ τα παλιά...»

Γι τζαμπόγ'για (1) γι Μιρσίνα
ὄτσι πούχι του Νικουλί
πάντα νάβρ κιουρούσι (2) βίνα (3)
νὰ ντ δγιαβάς τ Σουλουμενισί.(4)

Ἰνταν γέρουσ τρεῖς ντουν ζμπάθα
γι κουντάρα κ κουπιλιά
τρεῖς ἰθιλι παλικάρ μί ζπάθα
μ' ἄρματα τρεῖς μίλιᾶ. (5)

Ξικουράζ' γι Θιγός του Νικόλα
τρεῖς τρεῖς Μιρσίνας ὄθτσι του στάρ
ἔλουσι τρεῖς μιτζισιγίολα
τρεῖς ἀδγιασι σφίδα (6) τρεῖς ἀμπάρ.

Του Νικουλέλιντς τόρα θμάτι
τρεῖς σπαράζ' τρεῖς δέρνι τα κσιθγία.
Τόρα κίος πού νὰ πλανάτι !
Τα προυκινᾶ ἴνταν παραμίθγια...

Ἄμα σφίκο γι παγουνιάρα
τρεῖς ἔχι κίλου τρεῖς φαγι
πέφκι νουῖρε μί κί μαξιλᾶρα
αγκαλιά νὰ ζισταθί.

Ι. Φ. Πασαδέλις

Γλωσσάρι. 1 Μπαμπόγρια. 2 Τίραγε,
κίτούσε. 3 Ἐτία, ἀφορμί. 4 Νὰ τονε μα-
λοσι. 5 Στολίδγια. 6 Βιτίνα, πιθᾶρι.

κᾶνικου, κουμάτ χιρνό—γιὰτί οὔ-
λα τα ζπιτκά, ἴχαν του θριφτό-
ντουν, τσίχαν μπόλικα ἀπ ἔφτα —
κουμάτ μπουρικέλι, κουμάτ τρεῖς,
ἓνα κουμάτ μπλαντζ' ἔντα, τρεῖς ἀπ'
ἓνα κουσφέλι. Γιαθρόπ μας του
ζαραντάμιου ἴστρε ἀπ τ' ἀγιού
Σπιρίδουνα στίναν ἀνισπάθις, τρεῖς
ὄσα πῆριζαν, τα καβουρντίζαμι
τρεῖς τάχαμι γιὰ ἔφτινι ντ μέρα.
Θέλαμι νὰ θιμνιάσουμι του πανέρ,
κατὰ πούνταν, τρεῖς νὰ κατιβούμι
μὲς του τρεῖςτρατου, πού πῆριζου-
σαν τα φτουχουπέδγια, τρεῖς φου-
νάζαν, «Μιρουδγια Γριγιά» νὰ
ντουν δίνουμι ἀπ' ἓνα μιρδκό, γιὰ
νὰ πασκᾶνι τρεῖς γι φτουχι ! Του
κῆναμι ἔφτου, γιὰ τρεῖς πᾶς ντου
σχουριμένουν μας. Τόρα μί τρεῖς
φτόχις, τρεῖς μί τα κισᾶγία, κου-
πούκαν οὔλα !

Ἔτσι π' τᾶλιγι ἔφτα, ἀκούν τρεῖς
πᾶσαν τα πιτραδέλια ! Χαρά χα-
ρούμινη τα μουρά πῆριζαν του κα-
θῆνα του θκότ, τρεῖς του φλούσαν
τα του θάμαζαν πούνταν ἀγια-
ζιμένου, ἀπ τα χέργια τρεῖς Ξτού !
Τον πῆριζαν χαρά, γιὰτί τα φουβι-
ρίζαν τρεῖς ντου λέγαν, ἃμα κᾶναν
καμνια σκανταλιά.

— Κᾶντι σίς σκανταλιές, τρεῖς
μῆν ἀκούτι τρεῖς μιγαλιότιρε ζις, ἀμ
γι Ξτός ζας βλέπ, τρεῖς ἔθα ζας ῥίκο
τ' Ἄξτούγινα πιτραδέλι !

Γιᾶ ἔφτου του χαρούκαν παρα-
πάνου !

Πᾶς χαρές ντουν, ἴρτι τρεῖς γι
Πατέρας ντουν ἀπ' ὄξου. Πλαλί-
ξαν, τρεῖς τα δίχταν ! Τα κελισπέρε,
τα χᾶθισι, τρεῖς ντου λέγι :

— Μνια πού ζας ἀγαπά γι
Ξτός ἀγνιτούτι τόρα νὰ τσιμι-
θούτι, τᾶμα χτιπίς γι κουντσκου-
δα, θᾶ ζας νιόσου, νὰ πᾶμι στν
ακλισᾶ, νὰ δούτι τρεῖς τίλιγια γινί-
θσι.

Φλίζαν του χέρετ, τρεῖς παγιούκαν
νὰ τσιμιθούν, χαρούμινα !...

Μέφτα τρεῖς μ' ἔφτα γι πάλι
γουνί, καθουδγέβγαν τα μουρά-
ντουν πᾶς ντ μπίζτ μας.

Μίτρους

Ρεκλάμα

Ἐχετε συμφέρο νὰ κάνετε τρεῖς τυ-
πογραφικές σας ἐργασίες στὰ τυ-
πογραφεία τοῦ «Τριβόλου». Τὸ
γιὰτί τὸ ξέρουν ὄλοι οἱ πελάτες μας.

ΛΕΖΒΪ-ΑΚΙ ΛΛΟΓΡΑΦΪ-Α

Πιζματικά

Αἰδόνια δικατέσιρα
θα ετίλου ετιν ἀβλί σου
νὰ κιαδούν κᾶθι προυί
νὰ εκᾶσιν κί γιουχτρί σου.

Τρίγια ἴνι τα καμόματα
πού μέχις καμουμένα
ζᾶ μί τα κᾶνις τέσιρα
δέν ἴσι πλιά γιὰ μένα.

Παί πουλί μου ου κίρός
πού ἐκλιγα γιὰ ζῆνα
τα δᾶκρία μου τέλιουσαν
κλάψι τρεῖς σί γιὰ μένα.

Τρεῖς παντριμένους θα πῆρνω
ἀπού τι γιτουνιά σου
γιὰτί κί γὸ τα γλέντις
τα νιάτα τα δικᾶ σου.

Ερωτικό

Μέσα κί τούτινι τ γιτουνιά
βάθθικα ν ἀγαπίσου
μῆμα μᾶβρουμάτα τρεῖς ξανθί
μᾶ πὸς νὰ του μιλῆσου ;
Νὰ του μιλῆσου ντρέπουμι
νὰ κίς του πὸ φουβούμι
νὰ κίς του γράψου κί χαρτί
ετῆκου κί ειλουγούμι.
Νὰ κίς του πὸ τραγουδιετᾶ
κί κῆνις του νουῖσι
ἀν ἔχι πόνου γιὰ τα μέ
ἔχου κί γὸ γιὰ κῆνι.

Τρεῖς ξενιτιγιάς

Ἄολι μου λένι «γιὰτί κῆς ;»
κί ἀ γκλάφου πῆριζαν βλάφτου
ἔχου τρεῖς γὸ ετι ξενιτιγιά
τρεῖς δὲ μπουρὸ νὰ μάθου !

Ἄπγιους θᾶν ἔρτι νὰ μου πῆ
πους ἴρτι του πουλί μου
ὄχι μαντίλι κί φλουρὶ
μᾶ ψιχί του δίνου.

Δέβρι (1) θα πάρου τα βουνᾶ
νὰ βρὶ χιλόνας ἔμα
νὰ κᾶθουμι νὰ τ' ἀρουτό,
γιὰ τα ξενιτιμένα.

Ἀνάθιμα τρεῖς μαραγκί
πού κᾶνι τα κᾶκκια
ξενιτιγόντι τα πιδγια
κί κῆνι τα κουρίτσιγια !

Προλιψίς

— Τ ὄνιρου πού θα δὲ κᾶνις ἀπο-
επιρού (2) ξεδγιαλίνι ετο χρόνο. Σᾶ
θα το δὲ κατὰ τα μεζάνιχα θα ξε-
δγιαλίνι ετο μισὸ χρόνο, κί ὄταν τρεῖς
αβγῆς, πὸλι γρίγορα. Ἐξερτικὰ το
ὄνιρο τρεῖς Κιριακίς ξεδγιαλίνι ὄς το
μεσιμέρι.

— Ἄμα δὲ κᾶνις ὄνιρο, το προί ζᾶ
θα εικοθί, πᾶι μπρὸς ετο ικονοετᾶσι
κε λῆι :

— «Παναγιᾶμ χρισὸ του ὄνιρου
χαγιρλίδικου, μπικικιλίδικου». κί
ὄταν βγί ὄξο ἀπ το επῆτι, γιρίζον-
τας πρὸς τον ἴλιο :

— «Ἰλιμ χρισέ, Ἰλιμ λαμπιρέ
χρισὸς κί γίλιου
χρισὸ τρεῖς τ' ὄνιρου
χαγιρλίδικου, μπικικιλίδικου.»

Ἄμα το ὄνιρο ἴνε ἀσκιμο :

— «Στα βᾶθ τ γιαλού του ὄνιρου
κί ἀκόμα παρακί.»

κί ἀκόμα :

— «Ὅσις τρέχις ἔχι του κῆφάλιμ
τόσα χρόνια νὰ κᾶνι νὰ ξιδγια-
λίνι του ὄνιρου.»

(Σιλογί Βαγ. Καραγιάνι)

1) Με τι εμιαρία του «τρελός».
2) Πρὶν ἀπ τα μεζάνιχα.

ΤΑ ΣΟΒΑΡΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Χριστούγεννα!

Χριστούγεννα! Μιά λέξη που τη λέμε χωρίς να νοιώσουμε τον πόνο της πολυλο...

Όσοι την νοιώσαμε γιατί να κλαίμε; — Γιατί στην τσέπη μας δεν έχουμε ψιλή...

Χριστούγεννα! Μιά λέξη που τη λέμε σε μ'ν αδυναμίας μας στιγμή.

Όσοι την έχουμε γιατί να κλαίμε; — Γιατί στην τσέπη μας δεν έχουμε δραχμή!

Χριστούγεννα, θά πη νάχεις παραδες να φας λιγάκι χοιρινό ή αρνί.

Όσοι δεν έχουμε γιατί να κλαίμε; — Γιατί είν' ή τσέπη μας... πανάκι με πανί!

I. ΖΑΦ.

Σημ. — Τα «Χριστούγεννα» είνε παρωδιά του γνωστού τραγουδιού του κ. Τότη Στεφανίδη «Αγάπη είνε μιὰ λέξη που τη λέμε» που την ένεπνεύσθη ως λέγει ο ποιητής από τη γενική αψιλία των ημερών αυτών.

Μυστήρια!

Το Δ. Συμβούλιο του 'Ιατρικού Συλλόγου, όπως έγγραφε άλλοι, απέφασε κατά πλειονοψηφία να μη βοηθήσει τον έρανο υπέρ του Β. Ι. Νοσοκομείου. Δεδομένου ότι τα δύο εκ των πέντε μελών του Διοικ. Συμβουλίου οι κ. κ. Καλλιπολίτης και Χατζηλεωνίδας, που είνε και γιατροί του Νοσοκομείου, ψηφίσανε με τον κ. Πρόεδρο υπέρ της συμμετοχής στον έρανο, πώς συμβαίνει οι ψήφοι των δύο άλλων μελών, των κ. κ. Δουκαρέλη και Πλάτωνος να εκφράζουν τη γνώμη της πλειονοψηφίας! Είνε και αυτό από τα μυστήρια της 'Ιατρικής. Καλά λένε πως βρίσκεται ακόμα στα σπάργανα ή 'Επιστήμη!...

14 εκατομμυριοῦχοι

Προχτές το μεσημέρι έκαίετο ή «Αίγλη». Πιστά, μουσικές, χοροί, τραγούδια, πατιρντί γκιουρουλντού. Τι συνέβαινε; Διασκεδάζανε 14 εκατομμυριοῦχοι Μυτιληνοί. Σώπα! Ναι, ναι. Να και τα όνοματά τους: 'Αρ. Βλουτόγλου, Βασ. Μ. Καμένος, I. Μ. Σαραντινός, Παν. Φραντζέσκος, Βασ. Ζώχος, Παν. Λιόλιος, Βασ. Γ. Καμένος, Μιχ. Σαραντινός, Παν. Λύτρας, Πασχ. Ζώχος, Θεόδ. Πισπίνης, Χρισ. 'Ασημίνας, Στάθ. Ζουμπούλης, και Μ. Βογιατζής. Μά αυτοί είνε σωφεράκια δεν είνε μιλιονάριοι! Πώς δεν είνε, αφού αγοράσανε μαζεμένα 4 αυτοκίνητα λεωφορεία του Φόρντ, που κοστίζουν κοντά 2 εκατομμύρια! Δεν αποκλείεται έννοείται, και ή ύποψία ότι τα σπασμένα τα πλήρωνε ο νέος Γενικός Διευθυντής της Α. 'Εταιρίας «Τζών Κοντέλης» ο κ. Παναγ. Βαλιάνος, άνεψιδός του κ. Κοντέλη.

Όπωςδήποτε τα σωφεράκια περάσανε δυό ώρες σαν εκατομμυριοῦχοι. Όσο για την αύριο έχει ο Θεός. Το βολάν νάναι καλά.

Μία διαμαρτυρία

Καθ' ή μās έπληροφόρησεν ο κ. Τελώνης, ο κ. Σισμάνογλου, που άνεγνωρίσε τον έαυτό του με ρόμπα της κάμαρας, στη γελιογραφία του προηγούμενου φύλλου μας, διαμαρτύρεται για τη λεζάντα: — Όχι, δεν είχε πιστοποιητικά ή μαγειρίσα, λέγει, από του κ. Πεζώνη. Αν είχε, βεβαίως και θα την κρατούσα διότι εκτιμώ πολύ τον άγαπητόν συνάδελφον ως κυνηγό.

ΤΙΣ ΚΑΡΤΕΣ ΣΑΣ, τα εύχετήριά σας, στα τυπογραφεία του «Τριβόλου».

Χριστουγεννιάτικη Φιλανθρωπία

(Διόλου κ. Γ. Κ. Μυλακού)

Ή φιλάνθρωπος Κυρία. — Όρίστε, πάρε και σὺ μιὰ πενταρίτσα.

Ό ζητιάνος. — Θεός συχωρέσει τα 'πεθαμένα σας, καλή μου Κυρία, μά δεν αξίζει τον κόπο να βγάλω το χέρι μου για μιὰ πεντάρα. Κάνει τόσο κρύο!...

Τί γίνεται στην 'Αγγλία

200.000 Λίρες

Άφιερώνεται στους 75

(Άπ' το «Μαγχεστριανό Φύλακα» της 9-12-38 αριθ. φύλλου 39, τεύχος 24, μεταφράζουμε χάριν της πλουσίας Μυτιληναϊκής φιλανθρωπίας τούτη την έκκληση):

«Εάν οι εόγενείς φιλάνθρωποι δεν έπιθυμούν να περιορισθεί ή φιλάνθρωπη δράση του Βασιλικού Νοσοκομείου του Μάντσεστερ παρακαλούνται να προσφέρουν το ποσόν των 200 χιλιάδων λιρών, το όποιον ή Διοίκηση του Νοσοκομείου του Μάντσεστερ ζητεί προς κάλυψιν των έξόδων του 'Ιδρύματος κατά το λήγον έτος 1938.

»Αυτό φαίνεται ένα υπερβολικό ποσόν. Άλλά δεν είνε μεγάλο όταν ληφθούν υπ' όψιν οι άνεκτίμητες υπηρεσίες που προσφέρει το Νοσοκομείο στη φτωχολογία. Τι θα γινόντουσαν οι φτωχοί άσθενείς εάν το Νοσοκομείο βρισκόταν στην άνάγκη, να περιστείλει τις εργασίες του; Ό κόσμος που έχει την υγεία του και τα μέσα, καλείται να σκεφθεί αυτά τα πράγματα και να συνεισφέρει όσο μπορεί καλύτερα για τη συντήρηση του Νοσοκομείου.

»Βεβαίως, το ποσόν των 200.000 λιρών μπορεί να καλυφθεί από μερικά χονδροκόνδυλα πλουσιών. Άλλά γιατί, αφού είνε μιὰ εύκαιρία για όλους να συμβάλουν με τις δυνάμεις τους για το Ίδρυμα και νάχουν την υπερηφάνεια ότι το συντηρεί ή κοινή προσπάθεια; ...»

Είνε κρίμα που αυτά τα χρυσά έγγλέζικα λόγια δεν τάχανε διαβάσει μερικοί Μυτιληναίοι φιλάνθρωποι πριν συνέλθουν στο Δημαρχείο για την όργάνωση του έράνου του Β. Ι. Ν.

Σόδομα και Γόμορα

Πήραμε από κάποιον χωριό κι' από κάποιον ψευδώνυμον — μηδε όνομα μηδε χωριό — ένα γράμμα που, αν άληθεύει το περιεχόμενό του, τα Σόδομα και τα Γόμορα βρίσκονται στο νησί μας.

Καταγγέλλονται εκεί μέσα διαγμίεις, άμβλώσεις, πνιγμοί βρεφών, αιμοιξίες, ψευδείς πιστοποιήσεις γιατρών, δωροδοκίες κι' ένα σωρό άλλα έγκλήματα το ένα βαρύτερο άπ' το άλλο.

Φυσικά ο κ. «Ψευδώνυμος» τα καταγγέλλει όλα αυτά, όχι χάριν της ήθικης και της νομιμότητας όπως λέγει, αλλά από ζήλις. Το φανερόναι άλλως τε και ο ίδιος γράφοντας σε συμπέρασμα: «Χαράς των που έχει χιλιάδικα, έχει πολλές γυνέκας και κανένα πεδί έμεις οι φουκαράδες που

Θεατρικά.

Έμαθε φαίνεται ο κ. Γ. Ξόδης πως κάναμε Δημοτικό Θέατρο κ' έτρεξε με τον πολυπρόσωπο όπερετικό του θίασο να το έγκαινιάσει.

Ό καθένας φαντάζεται την άπογοήτευση των καλών ήθοποιών άμα βρήκανε στη θέση του καλλιμάραρου Δ. Θεάτρου μόνο 4 παλούκια, με το συμπάθιο.

Σχετικώς ο κ. Ξόδης έδήλωσε σε συντάκτη μας. «Τέλος πάντων ή Μυτιληνή δεν έννοει να μας θερμάνει. Άλλ' ο άλλος κωμικός του θιάσου κ. Κοντογιάννης άντέδρασε στο μελοδραματικό τόνο του θιασάρχη τους: «Δέν πειράζει είνε Καλή είνε κ' ή μπαράγκα. Συνηθισμένα τα βουνά από χιόνι».

δεν έχουμαι τρώμε μόνο φασόλια».

Τόν λυπούμαστε για τη φασουλοφαγία του μά τι να γίνει! Άς παρηγορηθεί με τη σκέψη πως ή πολλή κρεωφαγία βλάφτει.

Κλέφτες δά γίνουιν;

Πληροφορούμεθα ότι το Δ. Συμβούλιο του 'Ιατρικού Συλλόγου Λέσβου στην παράκληση της Έφορίας των Φιλ. Καταστημάτων να μετάσχει ο Πρόεδρος του της Κεντρικής Έπιτροπής του υπέρ του Β. Ι. Ν. έράνου άπήντησε πως ο 'Ιατρικός Σύλλογος δε νομίζει πως πρέπει να βοηθήσει το Β.Ι. Νοσοκομείον «διότι τούτο παρεξέκλινε του φιλανθρωπικού προορισμού του».

Οι ίδιες πληροφορίες αναφέρουν πως ή Έφορία άδικα σπάνει το κεφάλι της να λύσει αυτό το γρίφο της άπαντήσεως. Πώς παρεξέκλινε του φιλανθρωπικού προορισμού του το Ίδρυμα;

Περίεργο να μην καταλαβαίνει ένα τόσο άπλο πράμα! Θέλει και δεν το καταλαβαίνει φαίνεται. Πιρεξέκλινε του φιλανθρωπικού προορισμού του, διότι και οι Ιατροί είνε άνθρωποι και τους ζημιώνει το Β. Ι. Ν. όσο δε φαντάζεται, με το να τους παίρνει την πελατεία. Είνε φιλάνθρωπος αυτή του ή τακτική;

Είτανε φυσικό

Και ο Φαρμακευτικός Σύλλογος άρνήθηκε να μετάσχει της Κ. Έπιτροπής του υπέρ του Β.Ι.Ν. έράνου, χωρίς μάλιστα να δικαιολογήσει την άρνησή του. Τα εύκόλως έννοούμενα παραλείπονται. Και ίδιου διατί. Δεκάξη χιλιάδες τριακόσιοι πενήντα πέντε 16,355 άποροι άσθενείς πήγανε στα έξωτερικά Ιατρεία του Β.Ι.Ν. το 1937 και πήρανε τα φάρμακα τους δωρεάν. Και 3,650 χιλιάδες οι έσωτερικοί! Λογαριάστε τους πόσους κάνουν ή μάλλον πόσες συνταγές! Συγκεκριμένως, όπως φαίνεται στον άπλολογισμό του Β.Ι.Ν., έξετελέσθησαν γιαφτούς όλους 39,689 συνταγές! Πόσο νερό σηκώνουνε! Είπαμε νάχουμε Νοσοκομείο, να γιατρεύει τους φτωχούς δωρεάν μά όχι και με τόσα κρεβάτια, ούτε και να κάνει τόσο τζίρο

Πονηρία ποιητού.

Έπικρατεί ή γνώμη πως οι ποιητές είνε καλοκάγαθοι άνθρωποι και δεν έχουν πονηρίες. Ποιός μπορεί νάχει αντίθετη γνώμη για τον έχωριό μας άνθοστόλιστο Έθνικό Ποιητή; Και όμως ξαίρετε τί έκανε; Μαζέβοντας ύπογραφές για να άνατρέψει τον κ. Βοστάνη άπ' το δημαρχιακό θώκο, έπειδή, λέγει, δεν έκανε ακόμα το θέατρο, πήγε και στον κ. I. Πεζώνη.

— Βάλε και σὺ την ύπογραφή σου, σαν καλός κυνηγός που είσαι του είπε.

— Περί τίνος πρόκειται;

— Για να σκοτώσουμε τις κάργες.

Ό κ. Πεζώνης, καλή τή πίστει ύπόγραψε. Άμα έμαθε το σκοπό της άναφοράς έσπευσε πῦρ και μανία να βρεί τον παμπόνηρον άνθοστόλιστον ποιητήν να τον στολίσει κατά που του αξίζει για την άπάτη.

— Γιατί, μοιπες, πως είνε για κάργες ή άναφορά;

Άλλ' ο κ. Λόντος άπήντησε άτάραχος σαν κυνικός φιλόσοφος.

— Έλα καήμεν μην κάνεις έτσι! Τί κάργες, τί Βοστάνης!

Τό φάρμακο

— Όστε σου πέρασαν, Κική, οι ήμικρανίες σου χωρίς φάρμακα;

— Όχι χωρίς φάρμακα. Άλλάξαμε το ραδιόφωνός μας μ' ένα «ΦΙΛΙΠΣ».